

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2006/2024-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Bešliću u pravnoj stvari tužitelja Antonia Filipčića, OIB: 93884050130, Zagreb, Jazbina 31, kojeg zastupa punomoćnik Zvonimir Bodrožić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, OIB 26187994862, Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 16. travnja 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana isplatiti tužitelju iznos od 1.303,00 eura s osnove neimovinske i imovinske štete sa zateznim kamatama od 3. svibnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim tužiteljica zahtijeva naknadu neimovinske i imovinske štete u iznosu od 697,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama od 3. svibnja 2024. do isplate.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe učinjena na ročištu održanom 16. travnja 2026. kojom je tužitelj povisio tužbeni zahtjev na iznos od 2.000,00 eura (neimovinska i imovinska šteta) sa zateznim kamatama od 3. svibnja 2024. do isplate.

II. Nalaže se tuženiku u roku 15 dana naknaditi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu od 1.582,36 eura sa zateznim kamatama koje teku od 28. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske

središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 2. ožujka 2024. došlo do prometne nezgode u Zagrebu, a koju prometnu nezgodu je prouzrokovao Matija Ištvanic kao vozač vozila reg. oznake ZG 7360-JB osiguranog kod tuženika, te je u istoj prometnoj nezgodi tužitelj zadobio tjelesne ozljede kao vozač vozila reg. oznake ZG 2489-HS. Nakon navedene prometne nezgode tužitelju je odmah pružena hitna liječnička pomoć u nadležnoj liječničkoj ustanovi te je daljnje liječenje nastavio sukladno uputama liječnika. Tužitelj ističe kako se obratio tuženiku u mirnom postupku i to odštetnim zahtjevom kojeg je tuženik zaprimio 3. svibnja 2024., nakon čega je tuženik tužitelju isplatio iznos od 1.687,50 eura s osnova naknade štete, no smatra kako navedeni iznos ne može predstavljati pravičnu novčanu naknadu neimovinske i imovinske štete te zbog tog razloga tužitelj od tuženika potražuje isplatu daljnjeg novčanog iznosa od 1.350,00 eura sa zateznim kamatama od 3. svibnja 2024. do isplate i da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava pasivnu legitimaciju, štetni događaj niti odgovornost svoga osiguranika za nastalu prometnu nesreću. Oспорava uzročnu vezu između šetnog događaja i pojedinih ozljeda tužitelja, potraživanu visinu naknade štete te zatezne kamate. Ističe kako je tužitelju na dan šetnog događaja zabilježena bolnost desnog prsišta i slabinskog dijela kralježnice u području postoperativnog ožiljka, a da je vrat bio bezbolan na palpaciju. Navodi kako je RTG obradom uspostavljena sumnja na prijelom X. rebra desnog prsišta bez pomaka ulomaka, ali da na kontrolnom RTG nalazu desnog prsišta od 19. ožujka 2024. prijelom nije bio vidljiv, čime je sumnja na frakturu rebra otklonjena. Tuženik nadalje ističe kako su bolovi u slabinskom dijelu kralježnice posljedica kroničnih degenerativnih promjena, a ne predmetnog šetnog događaja, te da je MR obrada otklonila ozljedu vratne kralježnice. Navodi da je prije pokretanja ove parnice tužitelju isplatio iznos naknade štete od 1.687,50 eura pa predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti i naknadu parničnih troškova sa pripadajućim zateznim kamatama.

3. Na ročištu održanom 16. travnja 2026. tužitelj je povisio tužbeni zahtjev na način da po osnovi neimovinske i imovinske štete potražuje isplatu iznosa od 2.000,00 eura sa zateznim kamatama od 3. svibnja 2024. do isplate. Na taj način tužitelj je izvršio preinaku tužbe s obzirom na to da je nakon nalaza i mišljenja vještaka povećao tužbeni zahtjev u odnosu na onaj postavljen u tužbi. Tuženik se protivio navedenoj preinaci tužbe, a sud je preinaku tužbe dopustio kako je to zatraženo u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu s obzirom na to da smatra kako je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama. Sud je preinaku dopustio u skladu s odredbom čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) ZPP jer tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka, budući je konačna visina tužbenog zahtjeva (kako neimovinske štete tako i potrebnih sata tuđe pomoći i njege) utvrđena tek nakon

provedenog medicinskog vještačenja. Stoga je takva preinaka dopuštena pa je odlučeno kao u toč. I. izreke rješenja.

4.1. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (listovi 9-17 i 44-86 spisa), troškove liječenja u privatnim zdravstvenim ustanovama (list 18-19 spisa), odštetni zahtjev od 2. svibnja 2024. (list 22-23 spisa), obavijest o primitku odštetnog zahtjeva (list 24 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje (listovi 39-41 i 109-110 spisa), kao i dokaz saslušanjem tužitelja (list 111 spisa).

4.2. Kako je tijekom postupka došlo do izmjene raspravnog suca sud je na ročištu za glavnu raspravu održanom 2. ožujka 2026., dokazni postupak obnovio čitanjem spisa i priležće dokumentacije, a u smislu odredbe čl. 315. st. 3. ZPP.

5. Ocjenjujući rezultate provedenih dokaza, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

6. Predmet spora u ovom predmetu jest zahtjev tužitelja na naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege te neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 2.000,00 eura, koja šteta je nastala u prometnoj nesreći 2. ožujka 2024.

7. Među strankama nije sporna činjenica nastanka štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija stranaka i odgovornost osiguranika tuženika. Nije sporno niti to da je tuženik prije pokretanja ove parnice isplatio tužitelju iznos od 1.240,00 eura po osnovi neimovinske štete, 60 eura po osnovi imovinske štete za tuđu pomoć i njegu te iznos od 387,50 eura za troškove liječenja. Nije sporno niti to da je tužitelj podnio tuženiku odštetni zahtjev 2. svibnja 2024. te da ga je tuženik istog dana i zaprimio.

8. Među strankama je sporna visina imovinske i neimovinske štete koju tužitelj potražuje.

9. Radi utvrđivanja visine imovinske i neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti sud je izveo dokaz medicinskim vještačenjem te izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju koja prileži spisu.

10. U svom iskazu pred ovim sudom tužitelj je naveo da je nakon predmetne prometne nesreće imao posljedice u vidu bolova u vratnoj kralježnici te natučenja po prsima i ruci. Iskazao je da je zbog prometne nesreće bio na bolovanju i išao na terapije u trajanju od otprilike dva mjeseca. Tuđu pomoć i njegu pružala mu je majka koja mu je kuhala i pomagala oko kućanskih poslova. Budući da mu je liječnik opće prakse izdao uputnicu za pregled kod fizijatra, a da je najbliži slobodan termin u KBC Rebro bio za oko godinu dana, MR snimanje vratne kralježnice i fizikalnu terapiju obavio je privatno, čekajući svega tri dana. Naveo je da i nakon završetka liječenja osjeća posljedice ozljeda, posebice povremene boli u vratu pri promjeni vremenskih uvjeta te da je prisiljen uzimati ibuprofen. Naglasio je da mu je profesionalna aktivnost otežana jer kao instalater monter provodi u automobilu oko 8 sati dnevno te osjeća promjene u usporedbi s razdobljem prije nesreće.

11.1. U svom pisanom nalazu i mišljenju vještakinja dr. sc. Melita Uremović (dalje: vještakinja) utvrdila je da je tužitelj u prometnoj nesreći od 2. ožujka 2024. kao vozač

osobnog automobila zadobio udarac u desnu stranu grudnog koša i istegnuće mišića vratne kralježnice. Na kliničkom pregledu vještakinja je utvrdila da se tužitelj žali na povremene bolove i ukočenost vratne kralježnice koje su pojačane pri fizičkom opterećenju ili promjeni vremena. Objektivno je utvrđen povišen i bolan tonus mišića ramenog obruča obostrano te ograničena pokretljivost vratne kralježnice u svim smjerovima: antefleksija 30° (normalno 45–55°), retrofleksija 25° (normalno 45–55°), rotacija u lijevo 60° (normalno 80–90°), rotacija u desno 55° (normalno 80–90°), laterofleksija u lijevo 25° (normalno 40–45°) i laterofleksija u desno 20° (normalno 40–45°), a pokreti vratne kralježnice bili su terminalno bolni. Vještakinja je istaknula kako je iz predočenog zdravstvenog kartona za period od 16. veljače 2009. do 30. srpnja 2024. utvrđeno kako tužitelj ni prije ni nakon štetnog događaja nije liječen zbog ozljede ili bolesti vratne kralježnice, osim u svezi s ozljedama zadobivenim u predmetnoj prometnoj nesreći. Na MR vratne kralježnice utvrđeno je da tužitelj nema degenerativnih promjena u smislu hernije diska. Pokretljivost vratne kralježnice utvrđena je RTG snimanjem (FSVK), kojim je potvrđena ograničena pokretljivost u pokretu retrofleksije, ali bez instabiliteta. Tijek liječenja bio je konzervativan.

11.2. Vještakinja je u pisanom nalazu i na ročištu utvrdila sljedeće okolnosti relevantne za visinu naknade:

- Fizičke boli jačeg intenziteta trpljene su 3 dana, srednjeg intenziteta 5 dana, a slabog intenziteta 30 dana; povremene boli kod promjene vremena i povećanog opterećenja trajat će trajno,

- Primarni strah (u trenutku ugroženosti i istovremenog ozljeđivanja) bio je intenzivan i kratkotrajan; sekundarni strah jačeg intenziteta trajao je 2 dana, srednjeg intenziteta 5 dana, a manjeg intenziteta 10 dana; tzv. kasni strah (bojazan za ishod liječenja) trajao je još 30 dana;

- Trajno smanjenje životnih aktivnosti utvrdila je u iznosu od 3% zbog razvoja kroničnog bolnog sindroma vratne kralježnice kao posljedice zadobivene ozljede; vještakinja je precizirala da će u svakodnevnom životu tužitelju biti otežano obavljanje svih poslova u prignutom položaju glave i vrata, vožnja automobila te dizanje i nošenje težih predmeta, da je FSVK snimanjem utvrđen instabilitet, ocjena trajnog smanjenja bila bi veća od 3%;

- Tuđa pomoć i njega bila je potrebna 15 dana po 2 sata dnevno, u obavljanju težih poslova, odlascima u nabavku veće količine namirnica te obavljanju svakodnevnih životnih aktivnosti.

- Troškovi za učinjenu MR vratne kralježnice i provedenu fizikalnu terapiju (Tecar) u iznosu od 387,50 EUR opravdani su i u uzročnoj su vezi s liječenjem zadobivenih ozljeda; nalaz MR i terapiju inicirao je fizijatar; trošak za učinjeni MR slabinske kralježnice ocijenjen je kao neopravdan, jer nije u uzročnoj vezi s liječenjem zadobivenih ozljeda (meko-tkivna ozljeda vratne kralježnice i udarac u grudni koš).

11.3. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještakinje, dok je tuženik naveo kako može prihvatiti ocjenu po okolnosti pretrpljenih fizičkih bolova i straha, dok je prigovorio u dijelu koji se odnosi na trajno smanjenje životnih aktivnosti i u odnosu na mišljenje o osnovanosti troška liječenja.

11.4. U odnosu na prigovor tuženika da priroda i intenzitet ozljeda vratne kralježnice tužitelja nisu takvi da bi ostavili trajni bolni sindrom te da je tužitelj i ranije imao degenerativne promjene kralježnice koje aktualna ozljeda nije pogoršala, vještakinja

je usmeno na ročištu navela da ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja te je dodatno navela kako reducirana pokretljivost vratne kralježnice u reklinaciji znači odstupanje od normalnih amplituda pokreta vratne kralježnice prilikom savijanja glave unatrag tj. retrofleksija te da je na snimkama FSVK utvrđena ograničena pokretljivost vratne kralježnice u pokretu retrofleksije, a nije utvrđen instabilitet. Njezina ocjena trajnog smanjenja životnih aktivnosti bila bi veća od 3% da je utvrđen instabilitet vratne kralježnice. Također, navela je i to da je izvršila uvid u presliku zdravstvenog kartona tužitelja za razdoblje od 16.2.2009. do 30.7.2024. na temelju kojeg je utvrdila da tužitelj ranije nije liječen zbog bolesti ili ozljede vratne kralježnice.

11.5. Sud je u cijelosti prihvatio, kako pisani nalaz i mišljenje vještakinje, tako i usmeno očitovanje koje je dano na glavnoj raspravi, budući su isti logični, uvjerljivi, te su dani u skladu s pravilima struke. Sud smatra i da su na primjedbe na nalaz i mišljenje dana logična i uvjerljiva objašnjenja koja u cijelosti kao vjerodostojna prihvaća i ovaj sud.

12.1. Odredbom čl. 1100. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO) propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

12.2. Imajući na umu okolnosti koje utječu na visinu dosuđene naknade (pretrpljene fizičke bolove i strah) kao i druge okolnosti slučaja, posebno ocijenivši da tužitelj radi kao instalater monter te u autu provodi oko 8 sati dnevno, pa će mu kao mladoj osobi (32 godine) u daljnjem tijeku života zbog trajnog smanjenja životnih aktivnosti biti otežano obavljanje svih poslova u prignutom položaju glave i vrata, ovaj sud smatra da tužitelju za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava na duševno i tjelesno zdravlje pripada pravična novčana naknada u ukupnom iznosu od 2.483,00 eura.

12.3. Ovdje valja napomenuti da se sud odlučujući o visini pravične novčane naknade za neimovinsku štetu vodio noveliranim Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja se, prema pravnom shvaćanju broj Su-IV-47/2020-5 zauzetom na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., primjenjuju i na obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05 te na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće), tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela VSRH (15. lipnja 2020.).

13. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege valja reći da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna u trajanju od 15 dana po 2 sata dnevno. Sud je iz iskaza tužitelja, kojeg je ocijenio objektivnim i u skladu s pisanom dokumentacijom u spisu, utvrdio da mu je pomoć i njega pružena od strane majke. Stoga sud smatra osnovanim zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege u iznosu od 120,00 eura, čija je visina naknade određena sukladno odredbi čl. 223. st. 1. ZPP-a pri čemu

je naknada za jedan sat tuđe pomoći i njege određena u iznosu od 4,00 eura za cijelo utuženo razdoblje, a ne kako je to tražio tužitelj u visini od 7,00 eura po satu.

14.1. Slijedom navedenog, tužitelju s osnova neimovinske i imovinske štete pripada iznos od 2.603,00 eura. Navedeni iznos valjalo je umanjiti za nesporno isplaćeni iznos na ime naknade štete u visini od 1.300,00 eura (neimovinske štete i troška tuđe pomoći i njege), stoga je tužitelju dosuđen iznos od 1.303,00 eura, pa je odlučeno kao u toč. I. izreke presude. Tužbeni zahtjev je odbijen u preostalom zatraženom iznosu od 697,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama te je odlučeno kao u toč. II. izreke presude.

14.2. Valja reći da tužitelj u tužbi nije potraživao trošak liječenja u privatnim zdravstvenim ustanovama, međutim, neovisno o tome, među strankama nije bilo sporno da je navedeni trošak tuženik podmirio prije pokretanja ove parnice.

15. Na gore dosuđeni iznos naknade imovinske i neimovinske štete tužitelj ima pravo na zatezne kamate tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva (2. svibnja 2024.) do isplate, sukladno odredbi čl. 1103. ZOO-a u vezi čl. 12. st. 4. Zakon o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23) te su mu iste dosuđene u granicama postavljenog zahtjeva. Visina stope određena je primjenom odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a. U odnosu na tijek zateznih kamata na dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu valja reći da se i u konkretnom slučaju ima primijeniti odredba čl. 12. st. 4. ZOOP-a, kojom je propisano da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Naime, tužitelju kod primjene odredbi čl. 12. ZOOP-a pripada zatezna kamata na neimovinsku i imovinsku štetu od dana podnošenja odštetnog zahtjeva osiguravatelju.

16. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan na temelju odredbe čl. 1072. st. 1. ZOO-a i 1100. ZOO-a.

17.1. Prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a u slučaju djelomičnog uspjeha stranaka u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

17.2. U ovoj pravnoj stvari tužitelj je u odnosu na konačno postavljeni tužbeni zahtjev s ročišta održanog 16. travnja 2026. uspio u pogledu visine s 65,15%, dok je u pogledu osnove uspio s 100%, pa je tužitelj ukupno uspio s 82,58%, slijedom čega je tuženik u odnosu na osnovu i visinu tužbenog zahtjeva uspio sa 17,42%. Razlika njihovih uspjeha iznosi 65,16% u korist tužitelja.

17.3. Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 2. i 155. ZPP u skladu s vrijednosti predmeta spora koja je do ročišta održanog 16. travnja 2026. iznosila 1.350,00 eura, a nakon tog ročišta 2.000,00 eura (isti tarifni razred kroz cijelu parnicu) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23, dalje Tarifa). Tužitelju je priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 100 bodova, trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova (Tbr. 7/1), trošak sastava podnesaka od 25.10.2024. i 22.2.2026. u iznosu od po 100 bodova (x2) (Tbr. 8/1), trošak zastupanja na ročištima održanim 6.6.2025., 2.3.2026. i 16.4.2026. u iznosu od po 100 bodova(x3) (Tbr. 9/1) te trošak pristupa na ročište održano 28.5.2026. u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9/5). Navedeno sveukupno iznosi 750 bodova što pomnoženo sa vrijednošću jednog boda u iznosu od 2,00 eura te uvećano za 25% na ime PDV iznosi 1.875,00 eura. Priznat mu je i trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 66,46 eura. Dakle, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.968,01 eura te kada se navedeni iznos podijeli s omjerom uspjeha tužitelja u parnici od 65,16%, proizlazi da tužitelj ima pravo na naknadu troškova u iznosu od 1.282,36 eura.

17.4. Kada se gore navedenom iznosu od 1.282,36 eura doda kao nužan trošak medicinskog vještačenja od 300,00 eura, dobije se iznos od 1.582,36 eura.

17.5. Tužitelju nije priznat trošak sastava podnesaka od 14.10.2024. i 2.7.2025. jer oni nisu bili potrebni za vođenje ove parnice u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a prema kojoj sud prilikom odlučivanja o troškovima određuje naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice cijeneći pri tome brižljivo sve okolnosti i vodeći računa o pravilima za pripremanje glavne rasprave. Odluka o visini sudske pristojbe na presudu donesena je na temelju Uredbe o tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine br. 37/23).

18. Slijedom navedenog, u skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP, naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju ukupan trošak postupka u iznosu od 1.582,36 eura zajedno sa zateznim kamatama na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, kako je to odlučeno u točki II. izreke rješenja.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sudac:
Ivan Bešlić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- tužitelj po pun.
- tuženik

Broj zapisa: **9-30888-b2de0**

Kontrolni broj: **0cdf3-caa19-b22fd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.